

Κυριακή, τό θησαυροφυλάκιο τοῦ οὐρανοῦ

Σ' ἓναν κεντρικό δρόμο τῆς Ἀθήνας πλήθος ἀνθρώπων περιμένουν τή σειρά τους γιά νά ψωνίσουν ἀπό ἓνα περίπερο. Δέν ὑπάρχουν ἄλλα περίπερα τριγύρω; Ἀσφαλῶς καί ὑπάρχουν. Τότε; Γιατί τόσοι πελάτες σ' αὐτό τό περίπερο; Τί ἔχει τάχα καί τούς ἐλκύει τόσο;

Ἔχει... **τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ!** Περιπεράς εἶναι ἓνας πολύτεκνος βιοπαλαιστής. Παλεύει σκληρά μέ τή φτώχεια, ἔχει πολλά στόματα στό σπίτι του νά θρέψει. Ἀλλά, ἐπιπλέον, πάλεψε καί μέ ἓναν μεγάλο πειρασμό. Ὅταν ξεκίνησε νά δουλεύει στό περίπερο, ἤξερε πῶς τά περισσότερα ἔσοδα θά τά εἶχε τήν Κυριακή. Τή μέρα αὐτή πολὺς κόσμος συνήθιζε νά κάνει τόν περίπατό του σέ κείνη τήν πλατεία κι ἔτσι οἱ πελάτες του θά ἦταν ἀσφαλῶς περισσότεροι. Ἦταν ὅμως ἡ **«μέρα τοῦ Κυρίου»**, ἡ μέρα πού ἀνήκει στόν Θεό. Αὐτός εἶχε μάθει τόσα χρόνια τή μέρα αὐτή **νά ἐκκλησιάζεται**, νά τήν περνᾷ **μέ τήν οἰκογένειά του**, νά κάνουν **ἐπισκέψεις ἀγάπης** μαζί μέ τά παιδιά του, **ν' ἀκοῦνε λόγο Θεοῦ...** Τώρα, τί ἔπρεπε νά κάνει;

Μιά πάλη, πράγματι, ἔγινε μέσα του. Δυό φωνές δέν τόν ἀφήναν νά ἡσυχάσει: **«Ἔχεις πολλές ὑποχρεώσεις, πῶς θά τά βγάλεις πέρα ἂν δέν δουλεύεις καί τήν Κυριακή;»**, ὕψωνε βασιανιστικά τόν τόνο της ἡ πρώτη. **«Εἶναι ἀργία ἡ Κυριακή, μέρα ἀφιερωμένη στόν Θεό.**

Πώς θα ξεκινᾷς τὴν ἑβδομάδα σου δίχως ἐκκλησιασμό; Ἄπο πού θά παίρνεις τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ; Τί χριστιανός εἶσαι ἂν δέν κοιωνᾷς;», ἀπαντοῦσε μέ τὴ σειρά της ἡ δεύτερη, ἡ φωνὴ τῆς συνείδησής του. Τὴ δικὴ της συμβουλὴ ἀκολούθησε στό τέλος. «Μ' ὅποιο τίμημα», εἶπε, «**θά φυλάξω τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ!** Θά κρατήσω μιὰ μέρα τῆς ἑβδομάδας, τὴ δικὴ Του μέρα, ἀργία ἀφιερωμένη στόν Θεό».

Ὁ φτωχός βιοπαλαιστής **ἔβαλε τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πάνω ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς δουλειᾶς του.** Τό ἀποτέλεσμα; Στὴν ἀρχὴ μέ δυσκολία ἀνταποκρινόταν σὶς ὑποχρεώσεις του. Ἀλλὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ δέν τὴν παρέβηκε. Ἄλλα πράγματα τὰ στερήθηκε, ὅχι ὅμως τόν ἐκκλησιασμό τῆς Κυριακῆς. Ἔτσι, ἔχασε βέβαια κάποια κέρδη, ἀλλά **κέρδισε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ,** πού ...στὴ συνέχεια τόν κατέπληξε! Πῶς; Πληροφορήθηκαν πολλοὶ χριστιανοὶ τὴ θυσία πού τόλμησε νά κάνει ὁ εὐσεβὴς περιπεράς, συγκινήθηκαν καὶ φρόντιζαν ὅ,τι χρειάζονται μὲς στὴν ἑβδομάδα νά τό προμηθεύονται μόνο ἀπὸ τό δικό του περίπερο.

Ἡ ἱστορία πού σᾶς διηγήθηκα, παιδιά, **δέν εἶναι παραμῦθι.** Εἶναι γεγονός πού συνέβη πρὶν λίγα χρόνια στὴν Ἀθήνα καὶ καταγράφηκε σίγουρα στό βιβλίό τ' οὐρανοῦ.

Εἶναι ξεκάθαρη ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ: «**Ἐξὶ μέρες νά ἐργάζεσαι καὶ νά ἐπιτελεῖς ὅλα τὰ ἔργα σου, ἀλλὰ τὴν ἑβδομὴ ἡμέρα νά τὴν ἀφιερώνεις στόν Κύριο τόν Θεό σου**» (βλ. Ἔξ 20,9-10). *(Τὴ δείχνουμε γραμμένη στά παιδιὰ καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνουμε ὅλοι μαζί, βλ. CD μέ ὑλικό).*

Στά χρόνια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, γνωρίζετε, παιδιά, ποιά μέρα ἦταν ἀφιερωμένη στόν Θεό; Τό **Σάββατο.** Τί σημαίνει ἡ λέξη «Σάββατο»; Σημαίνει **«ἀνάπαυση».** Ὅπως ὁ Θεός δημιούργησε ὅλο τόν κόσμο σέ ἕξι μέρες καὶ τὴν ἑβδομὴ ἀναπαύτηκε (βλ. Γέ 2,2), ἔτσι ζήτησε κι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τόν τότε πιστό του λαό, νά ἐργάζονται

καί νά δημιουργοῦν τίς ἕξι μέρες τῆς ἑβδομάδας, ἀλλά τήν ἑβδομη νά ἀναπαύονται. Κι ὅπως εὐλόγησε καί ἀγίασε τήν ἑβδομη μέρα τῆς δημιουργίας (βλ. Γέ 2,3), ἔτσι ὄρισε ἡ **ἑβδομη μέρα τῆς ἑβδομάδας νά εἶναι ἀγιασμένη, ξεχωρισμένη δηλαδή γιά τή θεία λατρεία.**

Ἀργότερα ἡ ἀργία μεταφέρθηκε ἀπό τό Σάββατο στήν **Κυριακή.** Ξέρετε γιατί; Τή μέρα αὐτή, πού εἶναι ἡ **πρώτη μέρα τῆς ἑβδομάδας** (βλ. Λκ 24,1· Ἰω 20,1), ἔγινε τό μέγα **κοσμοϊστορικό γεγονός:** **Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καί νικήθηκε ὁ θάνατος!** Γράφει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος: «Αὐτή τή μέρα δέθηκε ὁ διάβολος... καί ὁ ἥλιος ἀντίκρισε ἕνα θαυμαστό παράδοξο θέαμα: τόν ἄνθρωπο νά ἔχει γίνει ἀθάνατος!» (ΕΠΕ 31,416-418). Ὑπάρχει μεγαλύτερη χαρά ἀπ' αὐτήν;

Αὐτή τή μέρα, λοιπόν, τήν ξεχώρισε ὁ Κύριος. Μετά τήν ἀνάστασή του **τῆς ἔδωσε τό ὄνομά του** (βλ. Ἀπ. 1,10)· «Κυριακή» σημαίνει «τοῦ Κυρίου». Ἡ Κυριακή καθιερώθηκε ὡς ἡ **πιό λαμπρή γιορτή ὄλου τοῦ χρόνου!** Κάθε Κυριακή εἶναι **Πασχαλιά!** Κι ἀπό τά πρῶτα βυζαντινά χρόνια μέ **αὐτοκρατορικό διάταγμα τοῦ Μ. Κωνσταντίνου** (τῆς 3ης Μαρτίου 321 μ.Χ.) ὀρίστηκε ὡς ἐπίσημη ἀργία.

Γιά τούς χριστιανούς βέβαια **δέν εἶναι ἀπλῶς μιά ἀργία, ἀλλά μιά ἀγία ἡμέρα.** Ἀγιαζεται

- μέ τή **Θεία Λειτουργία**
- μέ τή συμμετοχή στή **Θεία Κοινωνία**
- μέ τό Κατηχητικό ἢ ἄλλες συνάξεις ὅπου ἀκούγεται ὁ **λόγος τοῦ Θεοῦ.**

Ξέρετε πῶς μοιάζει, παιδιά, ἡ Κυριακή; **Σάν ἕνα θησαυροφυλάκιο γεμάτο μέ πολύτιμα μαργαριτάρια!** Ἔπεσε **ἀπό τή χώρα τ' οὐρανοῦ** κι ἔχει **χαραγμένο πάνω του τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ!** Χαρά σέ κείνους πού θά κάνουν δικά τους τά πολύτιμα μαργαριτάρια! Σ' αὐτή τή χαρά μᾶς καλοῦν καί **οἱ καμπάνες,** πού χαρμόσυνα χτυποῦν τό πρῶτῆς Κυριακῆς.

Ἄλλά ἀκοῦν ὄλοι τό κάλεσμα τῆς καμπάνας; Πολλοί δυστυχῶς προτιμοῦν νά μένουν μέ τίς ὥρες στό κρεβάτι τους. Ἄλλοι ἀλλάζουν τά κανάλια στήν τηλεόραση ἢ στέκονται ἀπορροφημένοι μπροστά στόν ὑπολογιστή τους. Κάποιοι εἰτοιμάζονται γιά ταξίδι. Κι ἕνας μεγάλος ἀριθμός νέων εἴτε ἀσχολεῖται μέ τόν ἀθλητισμό εἴτε μόλις ἔχει γυρίσει ἀπό τό ζενύχι τοῦ Σαββάτου... Ὅλοι αὐτοί, βέβαια, κρατοῦν τόν ἑαυτό τους μακριά ἀπό τό θησαυροφυλάκιο τοῦ Θεοῦ καί χάνουν τίς εὐλογίες του.

Ἐπίσης ὁμοίως καί **ἐλπιδοφόρα μηνύματα:**

→ Μικρά παιδιά ξεσέκωσαν τούς γονεῖς καί τ' ἀδέλφια τους καί τούς ἔμαθαν κάθε Κυριακή νά ἐκκλησιάζονται. Ἐγιναν ἔτσι **«οἱ ἄγγελοι τῆς οἰκογένειας»**, ὅπως ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς τους.

→ Ἄλλά καί **ἔφηβοι ἔκαναν τήν ἐπανάστασή τους**, ὅταν σά φροντιστήριά τους ἀνακοίνωσαν ὅτι τά ἐπαναληπτικά διαγωνίσματα θά γράφονται τήν Κυριακή 8.30-10.30 π.μ. «Τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας; Ἀδύνατον!», τόλμησε νά πει ὁ ὑποψήφιος τῆς Γ' Λυκείου, ὅταν καί στό δικό του φροντιστήριο ἔγινε μιὰ τέτοια ἀνακοίνωση. Ὁ καθηγητής τόν κοιτᾷ μέ ἀπορία, κάποιοι μαθητές σχολιάζουν εἰρωνικά. Κάποιοι ἄλλοι ὁμοίως παίρνουν θάρρος. Θέλουν καί αὐτοί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιά τό διάβασμά τους. Ὁ χριστιανός ἔφηβος διεκδικεῖ εὐγενικά ἀλλά σταθερά τό δικαίωμά του ὡς ὀρθόδοξος χριστιανός νά ἐκκλησιάζεται τό πρωί τῆς Κυριακῆς. Τό ἀποτέλεσμα; Τό πρόγραμμα τοῦ φροντιστηρίου δίνει ἐναλλακτική λύση: Ὅσοι θέλουν μποροῦν νά ἔρχονται γιά τό διαγώνισμα μετά τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ἡ Κυριακή, παιδιά, ἡ ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης, ἄς γίνει καί γιά σᾶς ἡ **μέρα τῆς δικῆς σας ἐπανάστασης!** Ἐπανάσταση πρῶτα ἐνάντια στήν **τεμπελιά!**... Κι ἔπειτα κόντρα σ' ὅλες τίς **συνήθειες** καί τίς **ἀπασχολήσεις** πού δέν σᾶς ἀφήνουν νά πᾶτε στό σπίτι τοῦ Θεοῦ!

Κόντρα στό **ρευμα του κόσμου!** Τό πρωί τῆς Κυριακῆς νά μὴν ἀντέχετε νά μένετε στό κρεβάτι! **Νά μὴν τό βαστᾶ ἡ καρδιά σας** νά κάνετε ὀτιδήποτε ἄλλο πρὶν πᾶτε στόν ναό τοῦ Θεοῦ!

Γιά νά μὴ θυμίζει ἡ συμπεριφορά μας ἐκεῖνον τόν **ζητιάνο** πού στεκόταν στήν ἄκρη τοῦ δρόμου... Κανείς δέν τοῦ ἔδινε σημασία, ἀλλά ἓνας ἀπό τούς περαστικούς κοντοστάθηκε. Ἐπλώσε τό χέρι του καί κάτι τοῦ ἔδωσε. Κοιτᾶ ὁ ζητιάνος καί δέν πιστεύει στά μάτια του: **ἔξι χρυσές λίρες!** Ρίχνει ἓνα βλέμμα στόν ἄγνωστο εὐεργέτη του, πού εἶχε φτάσει ἤδη στή στροφή τοῦ δρόμου. Κι ἔπειτα τρέχει νά τόν προλάβει. Γιατί, λέτε, παιδιά; Νά πέσει στά πόδια του καί νά τόν εὐχαριστήσει; Μά γιά δεῖτε τί κάνει! Ὅρμᾶ πάνω στόν εὐεργέτη του καί τόν χτυπᾶ ἀλύπητα, μέχρι πού τόν ρίχνει κάτω σχεδόν ἀναίσθητο. Ψάχνει μέ πάθος, μέ λύσσα. «Σίγουρα», μονολογεῖ, «ἀφοῦ μοῦ ἔδωσε ἔξι λίρες, θά κράτησε γιά τόν ἑαυτό του πολύ περισσότερες». Δέν βρῆκε ὅμως παρά μόνο μιά λίρα. Ὁ ἄγνωστος περαστικός ἔδωσε στόν ζητιάνο ἔξι λίρες καί **γιά τόν ἑαυτό του δέν κράτησε παρά μόνο μιά!**

Ἡ ἱστορία αὐτή εἶναι πλαστή, ἐκφράζει ὅμως τήν πραγματικότητα. Ποιός εἶναι στήν πραγματικότητα ὁ ἄγνωστος εὐεργέτης καί ποιός ὁ ζητιάνος;

Ὁ μέγας εὐεργέτης εἶναι ὁ Θεός καί ὁ ζητιάνος πού εὐεργετήθηκε εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε **ἔξι λίρες· ἔξι μέρες,** γεμάτες μέ τίς δωρεές του, γιά νά ἐργαζόμαστε, νά δημιουργοῦμε, νά ἐξοικονομοῦμε χρήματα... Κράτησε ὅμως μιά μέρα δική του. Τῆς ἔδωσε τό ὄνομά του, γιά νά μᾶς δείξει ὅτι Τοῦ ἀνήκει. Συνηθίζουμε κι ἐμεῖς νά βάζουμε τό ὄνομά μας σέ κάτι πού εἶναι δικό μας: βιβλίο, βαλίτσα, κατάστημα κτλ. **Ἀφοῦ, λοιπόν, εἶναι δική του ἡ μέρα, γιατί νά Τοῦ τήν κλέβουμε;** Γιατί νά τή σπαταλᾶμε σέ διάφορες δραστηριότητες καί νά ξεχνᾶμε τόν Θεό στόν ὅποιο ἀνήκει;

Πάρτε, παιδιά, σήμερα μιά **εὐλογημένη ἀπόφαση:** Κάθε Κυρια-

κή νά τήν προσφέρετε στόν Θεό! Σᾶς τό ζητιᾶ, ὄχι γιά ἄλλο λόγο, ἀλλά γιά νά σᾶς προσφέρει Αὐτός μέ τή σειρά του τό θησαυροφυλάκιο τ' οὐρανοῦ· εἶναι γεμάτο μέ πολύτιμα πετράδια γιά σᾶς!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παρουσίαση τοῦ θέματος μέ προβολή.
2. Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ (Ἔξ 20,9-10).
3. Δίπτυχο γιά τήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς.
4. Παιχνίδι.

Ἵποσημείωση

Στίς μέρες μας ἐπιχειρεῖται δυστυχῶς ἡ κατάργηση τῆς κυριακάτικης ἀργίας. Μέ πολλή θερμὴ κήρυξη τὴν τήρησή της στά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός: «Τὰς ἄλλας ἕξ ἡμέρας (ὁ Θεός) τὰς ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς νά ἐργαζόμεθα διὰ τὰ ψεύτικα ταῦτα γήινα... Ἀλλά τὴν Κυριακὴν νά πηγαίνωμεν εἰς τὰς ἐκκλησίας μας νά δοξάζωμεν τὸν Θεόν, νά ἰστάμεθα μέ εὐλάβεια, ν' ἀκούωμεν τό ἅγιον Εὐαγγέλιον καί τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας» (Διδαχὴ Α΄). Πέτυχε μάλιστα νά μεταφερθοῦν τὰ Παζάρια ἀπὸ τὴν Κυριακὴ στό Σάββατο. Αὐτό ὅμως σάθηκε ἡ κύρια αἰτία πού προκάλεσε τό μίσος τῶν Ἑβραίων, ὥστε νά δωροδοκῆσουν τὸν Κούρτ πασᾶ γιά νά διατάξει τὴ θανάτωσή του.